

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 623
din 29.10.2014

Dosar nr: 199/2014

Petiția nr: 2083/24.03.2014

Petent: Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. – Biroul Teritorial Bihor

Reclamați: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: includerea sărbătorilor legale când nu se lucrează în durata concediului de odihnă anual pentru polițiști

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și sediul petentului

1.1.1. Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. – Biroul Teritorial Bihor, Str. Republicii nr. 50, Oradea, județul Bihor;

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. Ministerul Afacerilor Interne, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatoriu faptul că sunt incluse sărbătorile legale, în care nu se lucrează, în durata concediului de odihnă anual pentru polițiști.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate (filele 5-6 din dosar) pentru data de 13.05.2014 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.). Petentului i s-a ridicat din oficiu excepția lipsei calității procesuale active, fiind solicitate semnături din partea membrilor de sindicat care să susțină petiția.

3.3. La audierea din 13.05.2014 părțile nu s-au prezentat.

3.4. S-au comunicat petentului punctele de vedere ale reclamatului (fila 15 din dosar), fiind solicitate concluzii scrise. Petentul nu a depus la dosar concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 2083/24.03.2014** (filele 1-4 din dosar) arată că sărbătorile legale în care nu se lucrează sunt incluse în durata concediului de odihnă anual, contrar prevederilor **Codului muncii** (art. 145, alin. 3). Consideră discriminatorie această practică. Solicită luarea măsurilor legale și obligarea reclamatului să aplice prevederile legale.

4.1.2. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 3254/09.05.2014** (filele 7-12 din dosar) petentul a depus la dosar semnăturile de susținere ale membrilor de sindicat.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul, prin **Adresa nr. 140307/12.05.2014**, înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 3425/15.05.2014** (filele 13-14 din dosar) arată că în conformitate cu **Legea nr. 360/2002** dreptul la odihnă al polițiștilor se stabilește prin hotărâri de guvern. H.G. nr. 1578/2002 stabilește 32 de zile calendaristice pentru polițiștii cu o vechime în serviciu de până la 10 ani și 38 de zile calendaristice pentru cei cu o vechime în serviciu de peste 10 ani. Necesitatea calculării perioadei aferente concediului de odihnă în zile calendaristice și nu în zile lucrătoare este determinată de natura serviciului polițienesc, care are caracter permanent și obligatoriu.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că, în timp ce în general angajaților se acordă un concediu de 20 de zile lucrătoare în care nu sunt incluse zilele de sărbători legale, polițiștii beneficiază de 32 respectiv 38 de zile calendaristice de concediu, în care sunt incluse și zilele de sărbători legale.

5.2. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială,

convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.3. Astfel, se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.4. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.5. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „*dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile*”.

5.6. Conform Curții Constituționale a României „*principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări*.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

5.7. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

5.8. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „*Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*.”). Comparabilitatea se analizează în raport cu dreptul invocat ca fiind restrâns sau înlăturat.

5.9. Colegiul director constată că polițiștii nu sunt în situație comparabilă în general cu alte categorii de persoane, prin caracterul activității specifice

desfășurate. Prin urmare ei se bucură de un concediu mai lung, dar care se calculează în zile calendaristice.

5.10. În consecință fapta reclamată nu reprezintă discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Modul diferit de calcularea zilelor de concediu pentru polițiști nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Data redactării: 30.10.2014

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit ***O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ***, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István